

REGÉLŐ.

PESTEN vasárnap augustus 16^{kán} 1835.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. A' szerkezői hivatalban évnegyedenként 's képek nélkül is válthatni példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

TÖRTÉNET ÉS ELBESZÉLÉS.

A' G a u c h o.

I.

A' következő történet talán a' mivelte tartományokban hihetetlennek tetszhetik; de ki a' vadnépek között lakott, az irtózatot maga rendén fogja lelteni. Az indiai ember fa megé búvik, hogy ellenségét orozva meggyilkolhassa; a' Török álmában fojtja-meg ellenét; a' vad Amerikai tüstént felhasítja megsértőjének hasát; az Europai, az ő miveltsége mellett is, legjobb barátját hívja-kipárviadalra, 's megölvén őt a' mesterség szabályai szerint, bánat nélkül távozik a' gyilkolás helyéről azon érzéssel, mintha n e m e s b o s z ú t állott volna. Mellyik már most a' legjobb ezen ölismódok közül? — Azonban ez nem tartozik ide.

Mintegy három évvel ez előtt Ord nevű fiatal Angollal ismerkedém-meg, ki atyjától nevezetes jószágokat kapott örökül nyugoti Indiában, 's most azoknak birtokába lépett. Nem sokára legszorosabb barátság kötö össze sziveinket; egy szép és őszinte character, az ábrándozásnak valamelly könnyüded vegyületével, melly már arcának nemes vonásaiban is mintegy festve volt, 's őt a' legrettenthetlenebb emberek egyikévé tette. Egyébként szenvedélyes hajókázó volt, 's éppen Buenos-Ayresbe szándékozék néhány megmarakott hajókkal, egyedül azon célból, hogy a' hirneves Pampasrónákat megtekintse. Reá birt engem is, hogy őt kövessem, 's egy kellemes utazás után nem sokára célon valánk. Azon ajánló levelek között, mellyeket Ord magával hozott, az egyik valamelly igen gazdag kereskedőhez volt utasítva, ki nemzetbelije közt a' miveltségnek és módosságnak valóban példánya lehetett. Legott az első látogatás alkalmával barátomat igen szívesen fogadta, 's mostantól kezdve naponként néhány órát nála tölténk. Igaz, hogy Ordot valamelly hatalmas magnes vonzotta, Don Jose Maria Chiverának egyetlen egy leánya, Donna Luisa, egy leányka, kit fiatal'ság, szépség és lelki tisztaság a' legbájlóbb teremtménynyé emeltek.

Mindjárt akkor, midőn először bemutatattánk nála, észrevehetém, hogy barátomra nagy benyomást tett.

Alig volt tizenhat esztendő; de egy tizenhat évű spanyolnő, még pedig felül reá a' forró Amerikában, felettébb kifejtettebb, mint a' hasonló korú leány a' mi éghajlatunk alatt; 's Donna Luisa szemeiből már is azonszelid melancholia ragyogott elő, melly a' szenvedélynek előpostája és anyja szokott lenni. Legkisebb mozdulatai visszatükrözék az ő szelid lelkét, 's én egész életemben soha szebb lényt nem ismertem. Miveltebb ugyan nem igen volt földijeinél; mert egy spanyolnő lelki fejtésére itt ugyan nem sok történik; de tulajdonképpen nincs is szüksége kölcsönzött bájokra.

Nem soká tartott, 's barátom megvallá nekem, hogy Donna Luisa szívét 's kezét megnyerte; egy hónap mulva menyekző leendett, 's aztán vissza utaztunk volna angol országba. „De — monda Ord — még mielőtt lekötöm magamat az életre, előbb ki kell lovagolnom ama szép sikságba, indus életet élnem, aszalt bivalhust enni, a' sivatag vizéből inni, nyergemen háltni, az Andeseket megmászni, 's ormójokról a' nagy oczeant megillantani. Don Jose nekem a' szükséges irományokat kieszközli; kegyed engem elkísér, 's így indulunk, még pedig minél előbb.“ — Én legnagyobb örömmel fogadtam-el tervét, 's naponként kiljebb 's kiljebb lovagoltunk, hogy így a' pampasi fáradságokhoz hozzá szokjunk.

Néhány nap mulhatott csak megalapított tervünk után, midőn egy este Ord ur Donna Luisával és ennek atyjával Almeida nevű térre sétálni mentek, hol egyszerre valamelly részegnek látszó Gaucho durván löké-ki utjából a' leánykát. Ord azt híven, hogy ezt készakarva cselekedte, a' goromba embert főbe csapá öklével. Villámsebességgel voná-ki ez tehénbőrös csizmájából nagy kését, azt háromszor négyszer megfené bokáján, azután nyelét csikorgó fogai közé szorítván egyenesen Ordra rohant ezt kiáltva: „Meg akar-e kegyed ismerkedni késem élével?“ Barátom ezen megtámadásra nem volt elkészülve, de Don Jose olly lelkijelenléttel és bátorsággal veté magát a' gyilkos elejébe, millyet róla eddig nem hihettünk, 's botjával amannak kezére csapott. A' Gaucho egy pillanatig megnézé uj ellenét, azután felemelé kését, mintha azt egyenesen Don Jose melljébe akarná döfni; de egyszerre vissza voná azt, 's hideg durva hangon mondá: „Don Jose, kegyed életének már másodszor kegyelmezek; de vigyázzon magára! a' mi elhalasztatik, az még nincs eltörölve! Gondoljon kegyed Leonardóra! 's ezen fiatal ember is emlékezzék reá!“ Ezzel valódi spanyol módra levevé kalapját 's egy nyájas „A Dios Sennores“sel tovább folytatá utját olly hidegen, mintha legkisebb se történt volna. Ord a' csaknem

elalélt Donna Luisával foglalatoskodva nem mehetett a' különös ember után, és Don Jose a' helyett, hogy embereket hívott volna segítségül, meredten és mozdulatlan állott; mintegy oda bűvölve kíséré szemeivel a' távozó Gauchót. A' Gaucho, ugy látszék a' felhevülés által magához tért; mert a' részegségnek semmi jele se látszott rajta; biztos léptekkel ment ő, 's csinnyán vete vállaira egy darab skarlát posztót, mint olly egy ember, ki a' hosszú finom spanyol köpönyeghez hozzá szokott, 's a' sokaságban, mindegyre köszörülve kését karja izmain, elvegyült.

Én az egész esetet csak azután tudtam-meg, midőn mindnyájan haza érkeztek; 's midőn a' Gaucho különös viseletén elcsudálkoztam, azt Don Jose következőleg magyarázta-meg: „A' Pampas lakóinak egyetlen egy foglalatossága vad lovak megszelidítésében áll, 's a' szarvas marhák bőrével és fadgyújával kereskednek. Csaknem mindannyin a' legjobb spanyol házakból származnak, 's őseik akár játék akár más kicsapongások következtében elszegényülvén kénytelenségből léptek ezen kalandos életmódra. Ezen szerencsétlenek még mindig büszkéek származásukra, 's az ugy nevezett becsületbeli pontnál felette csiklandósak: e' mellett hazájok erényeit, a' vendégszeretést és udvariságot nagy mértékben gyakorolják, 's e' szerint egy Gaucho a' Pampasvidéken, mint a' körülmények parancsolják, leghüszkébb, legudvaribb, legkegyetlenebb és legvendégszeretőbb ember. Ha valakivel a' sivatagban találkozik, képes őt kirabolni; de ha kunyhója küszöbére lép, ugy azon szókat, mellyekkel minden vendég fogadtatik: „Üram, minden készen áll parancsolatodra“ a' szó legsajátságosb értelmében lehet venni.“ — Így az öreg. *(Folytatás következik.)*

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Uti jegyzetek.

Pannonhalma, jun. 29. A' pannonhalmi főmonostort ezután 5—6 esztendővel kell meglátogatni; akkor az, kívül és belől, egészen fel lesz épülve, 's külseje egy ujszerű, nagy pompás palotához fog hasonlítani. Minden becsület a' külső simaságnak és csinnak; de a' hazafiúi szem, bár a' legizletesb formákhoz szokott legyen is, az ország legrégebb épületében az olly tiszteletes ó szint, 's a' több mint nyolcz százados hajdannak némi emlékezetes maradványit örömmel szemlélné. Mind annak, mi itt Sz. István, mind annak, mi utóbb a' nagy Mátyás alatt építettett, *) felette kicsinynek kellett lenni, vagy a' Török által egészen lerontatni: mert a' mi most áll,

*) L. Pannonia századjai. I. 47.

a' Sz. István előtti kis kápolnát 's még igen keveset kivéve, alig idős másfél századosnál. Részemről minden esetre sajnálatosnak látom a' külső bástyafalnak lerontatását, melyet olly könnyű lett volna csekély költséggel helyreállítani, vagy egészen újat, de őszérűt, emelni helyébe, mely mig hiven emlékeztet vala a' monostor hajdankori kettős jótékonyságára, egyszersmind legszebb koronája lett volna a' most éktelenül pusztá 's kopasz hegyoromnak.

Azon magos terem és rotunda, melyek itt a' 40.000 számot meghaladó könyvtárnak a' legszebb helyen, 's legjobb izléssel készülnek, és jobbára már bútorozva is vannak, meghaladják csinban a' magyar egyetem könyvtáráét. E' jeles és gazdag könyvgyűjtemény nagyobb részét néhai nagy emlékezetű *Novák Chrysostom* apát vásárolta össze bajor országban, 's azt azóta a' szerzet a' legnagyobb dicséretekre méltó áldozatokkal szaporitá, 's folyvást és rendszeresen szaporitja. Alig fogsz nevezni könyvet, mely akár-melly tudomány litteraturájában, a' szorosan orvosiakét kivéve, némi epochát csinált, melyet a' pannonhalmi könyvtárnok tüstént kezébe ne adna. Legteljesebbek a' *diplomatica*, egyházi törvény, ó és új philologia, történetek, hittudomány és felsőbb neveléstudomány szakai: gyengébbek a' természetleírás- és *mathesis*éi; noha ez utóbbiak, szintén mint amazok, a' monostori élet magányához olly igen illők, 's a' hazában fájdalom, még mindig olly parlag *studium*-ágak. A' tartalom ezen különfélesége és czélszerű gazdagsága teszi csakugyan e' könyvtár becsét; noha a' régiségekben és ritkaságokban se szegény. Incunabulumai közül megnevezem: „*Illustrissimorum Hungariae Regum Chronica* (*Joannis de Thurócz*) *In inclita terrae Moraviae civitate Brunensi lucubratisissime impressa finis feliciter anno salutis 1488, die 20 Martii,*—és *Macrobiust* kerek latin betűkkel 1483-ban nyomtatva *Brixae, per Boninum de Boninis*. Legrégibb latin kézírata az egész (*catholica*) szentírás, kezdődve a' *Genesis*en, végződve sz. Pálnak a' zsidókhoz írt levelein, mely tek. tudós Jankowich Miklós ur *competens* ítélete szerint a' X-dik századnak egy emléke. Tetemes régiségű magyar kéziratot én itt nem láthattam; nem azért, mintha ilyekkel nem birna a' szerzet, hanem mivel azok, kivált az oklevélfélek, a' rejték irománytárban tartatnak. Ha van ezek között olyan, mi nyelvünk történeteire némi fényt vethet, kiadható 's mind eddig kiadva nincs, remélhetni, hogy az a' tudós és hazafiságos szerzet által a' magyar *academiának*, mely most, mint tudjuk, ilyes nyelvrégiségek kiadásához fogott, másolatás végett be fog jelentetni. A' mit azonban emlékül hoztam a' jeles könyvtárból, az egy futva kiírt kised mutatvány annak legrégebb

magyar nyomtatványából, melyet itt azon reménnyel közlök, hogy az a' nem érdektelen könyvnek és hasonlóknak gondosabbát-olvasására 's megismertetésére fog többeket buzdítani. A' könyvnek ezime ez:

Vi testamentvm magyar nieluen: meli az Görög es Diak nieluböl reghen Silvester Janos által fordittatot. Mast masodezör meg igazittatot es vyonnan ki nyomtattatot — Beczben Stainhofer Gaspar által 1574. esztendőben.

Következik a' főtartalom 330. lapon negyed rétbén, 's utána egy toldalék a) Máté, Lukács és János evangéliumának 's az apostolok cselekedetinek rövid summájával *distichonokban*; b) Az olyan ígéről, mellyek nem tulajdon jegyzésben (értelemben) vétetnek; c) Az nehéz ígéknek (idegen szóknak) magyarságáról, mellyek az új testamentumban *vadnak*, *abc* szerint; d) Az mérő szerszámokról, az pénzeknek neméről, 's az betegségekről, mellyekről az evangéliumban emlékezet vagyon. — Az itt említett nehéz ígéknek kisdéd szótárában a' következőket olvashatni:

„Az Drül.

Dezma, ez szonak eredete ez diak szorul vagion decima, Magyarul *tized*.

Az Grül.

Golgotha sidoul, magyarul fükaponianak hele, egy hel vala ez Jerusalem küöl, holot embereket szoktanak vala megölni. Szokasok vala *kediglem* (*kediglen*, *error typi*; annyi mint *pediglen*) az Sidoknak, hogy (itt nem hogi) akarmi helnek onnan adonak neuet az mi az helen volna. Mikippen nimeli hegiot cedrus heginek hynak vala, nimelliet *olaifaknak* heginek....

Az Trül.

Töuisses lapu görögü tribulus, nemi (némi!) fünek neue... Ezth Szent Hieronymus az ü nielueken gelegenienek fordetotta, de finek neue ez nem fanak neue...

Az Vrul.

Vendeg tarto magyarul, görögül *architriclinus*, ki valami lakodalomban az vendegekhöz lat es *gongyat* viseli, hogy minden *iol essek* (nem *essen*) es fogyzatkozas oth ne legyen.“ 'sa't.

A' tárnak ritkább vagy drágább könyvei közül megemlitem Walton polyglottáit, mellyeket francia general Narbonne 1809-ben innen Györbe vitetett, de a' szerzet 1.000 talléron töle visszaváltott; *Castell lexicon heptaglottumát* (*hebraicum, chaldaicum, syriacum, samaritanum, aethyopicum, arabicum, persicum*; három oszlopban; London, 1669. fol. — *Castell legelső* professora volt az arab nyelvnek a' cambridgei egyetemben). — Ezt: *Reise in Brasilien, auf Befehl Sr. Majestät Maximilian Joseph I. Königs von Baiern in den Jahren 1817—1820 gemacht und beschrieben von Dr. J. B. von*

Spix und Dr. Carl Phil. von Martius. München 1823. gedruckt bei Lindauer. (12 kötet, imperial 4-ed, képekkel; ára 150 arany. — Dr. Martius özvegyénél Münchenben még van néhány példány, mint itt hallám, melyeket bolti áron alól lehetne megkapni). — Peutinger tabuláját; Denon utazását Egyiptusban, 's a' t. Nevezetes, hogy Kazinczy a' legutól említetttem könyvnek táblájára 1831-ben ezt írta: Láttam, a' mit látni régen o hajtottam. — Ma, 1835-ben, nem kell messzebb menni Pestnél, hogy az ember Denon utazását megláthassa.

A' tanultság mindenkor hasznos és szép, de legszebb és hasznosabb akkor, midőn bizonyos irányban és elvek szerint köz c z é l o k r a fordittatik. Ez a' szerzet, melly tudományi készségét tekintve még korunkban is disze a' hazának, miért nem adott ki mind eddig alsó és felső iskolai alkalmasb 's czél- és korszerűbb kézi könyveket? Endrődy kis latingrammaticája, Szalay kis magyar grammaticája, Spányik kis magyar historiája 's több illyesek nem üköztek, mert nem is ütközhettek, a' magyar kir. egyetemi sajtó privilegiumába; miért ütköznének mások, kivált első és legelső (elementaris) oktatást tárgyzók, melyekre olly igen nagy a' szükség? — Érteneke engemet itt azok, kiktől akarok értetni, 's a' kik akarnak engemet érteni.

Csató Pál.

K Ü L Ö N F É L E.

A z asszony.

(Egy megholtinak irományaiból.)

Az asszony legkivált arra rendeltetett, hogy a' férjfinak tessenek. Hogy a' férjfi neki tessenek, nem olly feltételes szükség. Az ő érdeme önerejétől függ. Ő már csak az által is tetszik, mivel erős. Megvallom, hogy ez nincs a' szerelem törvényei szerint, de a' természeté szerint, melly korábban volt, mint a' szerelem.

A' kölcsönös két nembeli kötelességek nem egyiránt szigorúk. Ha az asszony igazságtalan egyenetlenség felett panaszkodik, nincs igaza. Ezen egyenetlenséget nem emberek alkoták, 's legkevesebb az előítélet munkája, hanem az észé. Kétség kívül egyiknek sincs megengedve adott szavát megszegni, 's minden hivtelen férj, ki feleségét neme néhez kötelességének egyetlenegy bérétől megfosztja, igazságtalan és kegyetlen. De a' hivtelen asszony tovább megy: ez a' familia kötelékeit tépi szét, 's a' természetnek minden kapcsait feloldja. Milly rendetlenségek! milly bűnök következnek ebből! Ha van e' földön rettentő állapot, ugy egy szerencsétlen atyának állapotja bizonyára az, ki felesége iránt minden bizodalom nélkül levén magát szive legédesebb érzéseinek oda nem engedheti. Mi aztán e' szerint egy család, mint valamelly titkos ellenségekből összeállott társaság, mellynek tagjait az asszony egymás ellen felfegyverkezteti, midőn azokat szeretetre és tettetésre kényszeríti?

A' régiék nagy tisztelettel viseltettek az asszony iránt; de ezt az által mutaták-meg, hogy őt a' nyilvános ítélet elől elrejték, 's éppen az által vélték szerénységét tisztelni, midőn erényeit elhallgatók. A' régieknek elvök ez vala: hogy azon ország volna az, mellyben a' leg-tisztább erkölcs uralkodik, hol legkevesebbé van szó az asszonyokról; valamint a' legerényesb asszony az, ki soha meg nem neveztetik. In-nét származott, hogy játékszinökben a' nőszerelmesek szerepeit rabszol-gák vagy nem legjobb hírű hölgyek játszák. Olly magas fogalmok volt ezen nemnek szerénységéről, hogy a' neki illő szükséges tiszteletet meg-sérteni vélték, ha egy erényes leányt a' szinpadra állítottak volna. Szóval, inkább eltűrék a' nyilvános bünsőnek előadását, mint a' megsér-tett szemérmességet kívánták volna látni.

Szelidség az asszonynak első és legfontosabb tulajdona. Egy olly tökélyetlen lénynek, mint a' férjfi, ki sokszor nincs bűn nélkül, de mindig tele hibákkal, engedelmeskedni, rendeltetése levén: korán meg-tanul igazságtalanságokat eltűrni, 's panasz nélkül jogtalanságot elszen-vedni. Nem a' férj, hanem önmaga végett kell szelidnek lennie. Elke-seredés és daczoskodás csak nehezíti szenvedéseit, s nagyítja a' férj-fiaknak durva viseletét, kik igen is jól érzik, hogy illy fegyverekkel őket meggyőzni nem lehet. Az ég nem azért teremté az asszonyt hizel-gővé és reábeszélővé, hogy daczos legyen. Nem azért teremtette gyen-gévé, hogy uraságvágyó legyen. Az olly szelid hangot nem azért adá neki, hogy szidalmazzon; nem azért adá neki a' szende vonásokat, hogy azokat a' harag elrutitsa; az asszony önmagát feledi el, ha ha-ragra lobbán. Sokszor igazságuk van panaszkodni; de soha sincs ver-senygésre. Kiki köteles neméuek tónusát megtartani. Az igen szelid férj feleségét elronthatja; de ha a' férj nem szörnyeteg, feleségének szelidsége őt mindig korlátok között tartandja, és előbb-utóbb meg-győzi.

Az asszonynak minden, a' férj hibáji, az ő önféltérsége van elle-ne; részére csak lelkesége és szépsége van. Nem illő-e tehát mind a' kettőt ápolni? De a' szépség nem közadomány; ez olly sok esetiségek által elenyészhetik, elmúlik esztendők után, és a' szokás kevesíti be-nyomását. Egyedül az ész alapítja a' nemnek hatalmát; de nem azon ész, mellynek a' világ bókol, 's melly az élet boldogságára keveset tesz, hanem azon ész, melly a' körülményekhez simul, 's a' mi jeles-ségeinkből nyereséget huz, azokat magáévá tenni tudja.

Az asszony nyelvének bizonyos hajlékonysága van; ő könnyebben beszél, előbb és kellemesebben mint a' férjfi. Szemökre vetik azt is, hogy többet beszélnek: de ennek ugy kell lenni, 's én ezen korho-lást dicséretté emelném; a' száznak és szemnek nálok ugyanazon cselek-vősége van, még pedig ugyanazon egy okból. A' férjfi azt mondja, a' mit tud; az asszony arról szóll, mi neki tetszik. Az egyiknek, hogy szóllhasson, tudásra van szüksége, a' másiknak izlésre. Az egyiknek főtárgyul hasznos, a' másiknak kellemes dolgok szolgálnak. Mind a' kettő beszédének csak egyben kell megegyezni: az igazban.

Az asszony nem arra teremtetett, hogy szaladjon; ha fut, azért történik, hogy őt elérjék. A' szaladás nem egyetlen egy dolog, melly nem tulajdonuk; de az egyetlen egy, melly nekik nem illik. Könnyökeik hát-

ratartása 's feszesen a' testhez illesztése futás közben nevetséges tekintet ad nekik. Minden physicali dolgokban, mellyek az érzékek ítéletétől függenek, az asszony izlését kell kérdenünk; a' férjfiakét csak ott, hol inkább positivus tudás forog kérdésben. Ha az asszony az, minnek lennie kell, magát cselékvéskörén túl nem emeli, ítélete mindig eltaláltabb lesz. De ha ezen túl lép, akkor ítélete korlátját elérte. Innét jó, hogy az ugy nevezett tudós asszonyok olly különösek, 's köz tetszést nem nyernek.

Az író, ki illy egy asszonyt munkája felől megkérdené, rossz bíróra akadna; ellenben a' férjfiak, kik öltözetökért asszonyokat kérdenek, közönségesen jól öltöznek. Elvont és szellemi igazságok fejtegetése, valamint minden, mi ide tartozik, nem asszonynak való. Az ő tanulmányaiknak egyedül a' tetteles életre kell szoríttatniok. Az asszonynak mindannyi észrevételei, mellyek köréhez eszközetlenül nem tartoznak, csak az emberi szív studiumát vagy az izlés tárgyait érinthetik; a' genie productumai láthatárát túlhágnak. Positivus tudományokra hibázik eltalált felfogó tehetségök és figyelmök. (Végt. kör.)

J E L E S M O N D Á S.

Ö r ö m.

Gyéren kelnek elő az örömnök napjai, 's mint a'
Hervatag éltű virág eldőlő kelleme, múló.
Többször azért hágy a' sors intézője örülnünk,
Hogy gyönyör-álmok ölen elringattatva ne tudjuk,
Lopva az ellenkéz mikor üt szívünkbe hegyes tört.
És ki az élet után megölelt védangyal-alakban,
Az vetemül majdan pártossá életed ellen,
'S mellyeket enged az ég, örömidnek gyenge virágit,
Hervasztó kézzel gyökeriglen tépi szivedbül.

B a k s a y.

A' testi szépség gyenge, 's nem tarthat soká.

V i r á g.

Ész világa. A' legmélyebb üregekben is, ha ész napja sugároz rájuk, világosság dereng.

B a j z a.

Baráti mérséklet. Ha barátod méz, azért meg ne edd egészen. Igaz barát keresésén ne izzadj soha; azt a' végzés jegyzi-ki.

A p h o r i s m á k C s o n g r á d b ó l. Az első szerelem egy asszonyi tiszta szívben életének napkeletje.

Legnehezebb fa a' koldus bot. Nem csuda, ha az némelly szegénynek szemeiből könnyet facsar-ki. — A' szegénység egy igen keserű füvecske, főképpen a' paraszt kunyhókban tenyészik: a' gazdagoknak ez ellen palotájokon és házaikon vércsék vannak.

A t f ö l d i.

V i s s z á s r e j t v é n y.

H á r o m b e t ű.

E' rövid szó szárnyasokon
Koronának tartatik;
A' baromfin mennél borzasb
Annál szebbnek hivatik.
Boldogtalan minden ember,
Ki ollyannal született,
Mert az irig sors testére
Kemény bélyeget vetett;

Melly a' termet kellemétől
Azt örökre megfosztá,
Kinek az ég ezen jegyet
Bús örökségül osztá.
Bár hogy fordíts, vagy előről,
Vagy hátulról kimondhatsz
Mind egyiránt. Szerencsés vagy,
Hahogy engem nem hordasz.

Előbbi rejtvény: Sor-ok-sár.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, ur utca 612.